

'ABD'YE KAFA TUTUYORUZ,
ARKAMIZDA DURUN' DİYORLARYA BU AMERİKAN
ÜSLERİ NE OLACAK?

Fotografi: Görev değişimi, yeni komutan Albay David Eaglin, Kaliforniya'daki Adana. İncirlik üssü 2017.

UTANMADAN MÜTTEFİK DİYORLAR

AKP'nin son dönemde devşirdiği kalemlerden Nedim Şener ABD'ye çok kızıyor. "ABD, terör örgütü FETÖ'yü koruyor, PKK'ya silah verip destekliyor, Rakka'da olduğu gibi DEAŞ'ın tahliyesine göz yumuyor, utanmadan Türkiye'ye 'müttefik' diyor."

ABD, Türkiye'ye utanmadan müttefik diyor.

Peki asıl utanması gereken ABD'ye müttefik diyenler değil mi?

AKP'nin iktidarını cemaatle kurduğu ittifaka borçlu olduğunu biliyoruz. Bu ittifak aslında AKP hükümetinin Amerika tarafından kabul edilmesinin aracıydı, başka bir şey değil. Cemaatle kurdukları ittifak dağıldı. Bu ABD'nin AKP'ye artık eskisi kadar iyi bakmadığını da gösteriyordu. ABD'nin AKP'den de Erdoğan'dan da eskisi

kadar memnun olmadığı bilinmeyen, görülmeyen bir şey değil. Üstelik bu ABD'nin her zamanki huyu. Uydusu olmuş ülkelerde, en sadık hizmetçisinden bile kullanım süresi dolunca vazgeçebiliyor.

Sadık hizmetçilerinin ABD'den vazgeçmesi ise hiç mümkün olmuyor.

Çünkü, ABD ile ittifak, sermaye sınıfının kırmızı çizgisi. ABD'yi müttefik olarak görmeyen bir hükümeti, TÜSİAD'ın da hükümet olarak görmesi mümkün değil. Zenginler, 115 kız çocuğunun uğradığı tecavüzü, bu sistemli suça göz yumulmasını görmezden gelir de, "dost ve müttefik" ABD'den vazgeçilmesini affetmezler.

ABD, Türkiye'ye utanmadan müttefik diyor.

ABD'nin müttefikimiz olmadığını söyleyebilecek tek bir hükümet yetkilisi, tek bir general yok ülkede.

ABD'den utanma bekliyorlar ama ABD'ye müttefik derken utanmıyorlar.

Yıllardır kapısında bekledikleri Suriye sınırından kilometrelerce içeriye, ÖSO'cu katillerle birlikte girerken ABD'ye kafa tuttıklarını, ABD'nin müttefikleri Türkiye'ye yıllarca attığı kazıklara misilleme yaptıklarını söylerken de utanmıyorlar.

ABD, Suriye'yi parçalamak, "Esadsız Suriye" olmuyorsa, parçalanıp küçültülmüş bir Suriye yaratmak için çalışıyor yıllardır. Bunun için başından beri desteğini hiç esirgemediği güç ÖSO. "Şanlı Zeytin Dalı Harekatı" ile Suriye içlerine zer ettiğimiz ÖSO!

Köşe yazarlarının "olmaz olsun senin müttefikliğim" dediği, devlet yetkililerininse müttefikliğinden hiç vazgeçemedikleri ABD'ye böyle kafa tutuyoruz!

Utanmanız varsa, ABD müttefikimiz

değildir dersiniz.

Utanmanız varsa, ABD üslerini söküyö-ruz, uçaklarını başka yerden kaldırsın, bölgeye silah dağıtacağı zaman başka limanları kullansın dersiniz.

Utanmanız varsa, köşe yazarlarınıza "terörün bir numaralı destekçisi" olduğunu yazdırdığınız ABD'nin bölgedeki iki numaralı müttefikli olmayı reddedersiniz.

Öyle uzun analiz programlarına, "şöyle mi böyle mi" tartışmalarına ihtiyaç da yok. Üsler belli kapatılacak. NATO ortada, çıkılacak.

Yaparsanız bunu destekleriz, vallahi destekleriz.

Ama ABD'yle, emperyalist ligin yeni takımı Rusya'yla danışıklı Suriye'ye ÖSO işgali için hareket düzenleyip, "ABD'ye kafa tutuyoruz millet, arkamızda durun" demeyin.

Ayıptır.

METAL DİRENİŞ

Türkiye işçi sınıfının ileri kolu metal işçileri, bir toplu sözleşme dönemine daha sarı sendika, utanmaz patron sınıfı ve sermaye hükümetinin kısılcacında giriyor. Resmi enflasyonun iki haneli sayıları geçtiği, fazlasının beklendiği bir dönemde patronlar yüzde 6'lık ücret zammını 3 yıl geçerliliği olacak sözleşmeye bağlamak istiyor. Türk Metal bile bu kadarına şipşak

imza atıp işçiyi satmaya cesaret edemiyor.

2 Şubat için işçi baskısıyla Türk Metal tarafından yapılan grev ilanına Birleşik Metal (BMİS) de katıldı. BMİS üyesi işçiler, hükümetin grev iptali için bu kez "operasyon" bahanesine başvurabileceğini düşünüyorlar ve ilan ediyorlar: İptal kararını tanımayız, verilmeyen hakkımızı grevle alırsak. • Sf4

Hamburger milliyetçiliğine, kadın ve çocuk düşmanı yobazlığa boyun eğme. Sözü yay, gerçeği örgütle. “Halkın seçeneği güçleniyor” toplantılarına katıl. Türkiye Komünist Partisi’nin güçlenmesi ve yayılması için yapılan seferberlikte sen de yerini al.

ÇİRKİN SENARYOLARIN, UCUZ OYUNCUSU Suriye’de kötü adam AKP

Suriye’nin son 10 yılına baktığımızda her sahnede karşımıza AKP çıkıyor. Suriye’yi teslim almak isteyen emperyalistlerin elçiliğini yaptıkları ‘dostum Esat’ döneminde de, Suriye’yi kan gölüne çeviren cihat çılgınlığında da doğrudan AKP var. Şimdi kendisini Suriye’nin kurtarıcısı, yerli ve milli kahraman ilan eden AKP.

Suriye’de İhvan iktidarı kurma hayaliyle çıkılan yol, “sınırimızda Kürt devleti kuruluyor” paniğiyle nihayete erdi. Önde Özgür Suriye Ordusu, arkasında Türk Silahlı Kuvvetleri Suriye sınırında Afrin kuşatması için ilerliyor. Kuşatılma ne olacak, kuşatılmazsa ne kazanılacak kimse bilmiyor.

AKP her alanda olduğu gibi dış politikada da devletin eskisinin geleneklerini çiğneyerek ilerledi. AKP’li ilk Dışişleri Bakanı Yaşar Yakış görevi Şükrü Sina Gürel’den devralmıştı. Yakış AKP’li olmakla birlikte dışişleri geleneğinden bir politikacıydı. Arkasından gelenler sırasıyla şöyle: Abdullah Gül, Ali Babacan, Ahmet Davutoğlu ve Mevlut Çavuşoğlu. Bu ekibin dış politikada en derin iz bırakan üyesi Ahmet Davutoğlu oldu. Bugün özellikle Ortadoğu’da karşı karşıya kalınan sorunların büyük kısmı onun dış politikasının eseri.

AVCI FIKRASI GİBİ DIŞ POLİTİKA

AKP, on beş yıl önce ortaya koyduğu politikayı şöyle tanımlamıştı: Komşularla var olan sorunları çözmek ve civarda sorun-suz bir coğrafya yaratmak. Kıbrıs’ta hep ilk adım atan ülke olmak, Ermenistan ile çözümsüzlük politikasını terk etmek, Suriye ile yakınlaşmak da bu politikanın alt başlıklarıydı. Kâğıt üzerinde her şey iyi görünüyordu, fakat AKP’nin elindeki yol haritası yalanlara dayanıyordu.

Kıbrıs’ta barış için adım atan ülke olma iddiasının arkasında Kıbrıs’ı Avrupa Birliği nezdinde bir şantaj unsuru olarak görmek vardı. Ermenistan ile ilişkileri ısıtma, ABD’nin konjonktürel politikası olan Rusya’yı kuşatmanın bir aracıydı sadece. Suriye ile dostluk, kumandası ABD’nin elinde olan bir tuzaktan başka bir şey değildi.

Bu kadar yalamı, bu kadar karışık bir coğrafyada toparlamak AKP’nin altından kalkabileceği bir iş değildi. Kalkamadı...

Seçim meydanlarından devşirilmiş sloganlara dayalı

AKP politikaları büyük ölçüde hezimetle sonuçlandı. “Komşularla sıfır sorun” hayaliyle çıkılan yol, ülkeyi bütün komşularıyla savaşın eşğine getirip bırakmış durumda.

Bu politik çöküşün en sıcak noktası Suriye sınırı. “Ne pahasına olursa olsun Esad gitmeli” yönündeki AKP politikası, “Esat kalsın, istediği gibi yönetsin ama sınırimızda bize yönelik tehditleri de görmezden gelmesin” noktasına evirildi. Ama o arada Suriye viran oldu, sayısız insan öldü ve o karmaşada IŞİD türü barbar çeteler hayat buldu. O kadar ki Türk diplomatları aylarca IŞİD’in elinde esir kaldı.

Suriye’deki büyük yıkımda ve sorunların içinden çıkılmaz hale gelmesinde AKP’nin bu gününbirlik politikalarının katkısı büyük. AKP, Esad’a karşı tüm radikal İslamcılar ve cihatçıları çeşitli yöntemlerle destekledi. El Kaide, El Nusra ve IŞİD’in güçlenmesine katkıda bulundu. Yabancı savaşçıların sınırlardan serbestçe geçişine izin verdi ve bölgenin istikrarsızlaştırmasını bir dış politika enstrümanına dönüştürdü. Suriye’deki Cihatçı-Selefi çetelerin tamamı Türkiye’nin bu politikası sayesinde varoluşunu sürdürdü.

“İran’ı ve Şii yayılmasını dengelemek için” Sünni cihatçı çetelere yönelik bu himayeci tutum Suriye’nin dışında da sert bir siyasal-dinsel iklim oluşmasına yol açtı. Şii-Sünni saflaşması Ortadoğu’daki en yıkıcı dinamiklerden biri artık.

Özgür Suriye Ordusu denen silahlı çete de işte bu politikaların ürünü. Yabancı ülkelerde örgütlenen, yabancı istihbarat servislerinin güdümünde kendi ülkelerine karşı savaşan başıbozuk milislerden ibaret bir ordudur bu. Halen AKP iktidarının bölge-

deki tek dayanağı. Nitekim “Afrin operasyonunda” da ön safa onlar dizildi. ÖSO bir yanıyla AKP ve ABD’nin “Azap Askeri” rolünü oynuyor. Başka bir açıdan baktığımızda ise ÖSO, Türk ordusunun himayesinde Suriye’de hakimiyet kurmaya kalkıyor.

Bütün bunların arkasında “AKP’nin dış politika dehası” pozunda Dışişleri koltuğuna oturtulan Ahmet Davutoğlu’nun “sıfır dış politika becerisi” var. “Esad üç ay sonra gidecek” beklentisiyle büyütülen “stratejik derinlikli” Suriye politikası çökerken Davutoğlu çöküşün günah keçisi olmayı da üstlenmiş oldu. Değişen bir şey de olmadı, Davutoğlu günah keçisi ama stratejisi iktidarda. Davutoğlu’nun bugün işi yürütenlerden tek farkı, bu stratejik çılgınlığa gerçekten inanıyor olması.

STRATEJİK ZIKZAKLAR

Suriye’de iç savaş startı verilmeden önce Türkiye-Suriye ilişkilerinde umulmadık bir bahar havası yaşanmaktaydı. İki ülke arasındaki vize uygulaması kaldırılmış, gidiş gelişler kolaylaştırılmıştı. Erdoğan ve Esad ailelerinin arasında su sızılmıyordu. Hatta Bodrum’da birlikte tatile bile çıkmışlardı.

Ama o sırada 2010’da patlak veren “Arap Baharı” Suriye’nin kapısına dayandı. “Genişletilmiş Büyük Ortadoğu Projesi” Or-

SAMANALTI / Saif Munzur

tadoğu’ya bahar havasıyla geliyordu. Suriye halkının “demokratik” talepleri bahanesi ile başlayan ayaklanma, Türkiye tarafından da destek görünce iki ülke yönetimi arasında da ipler gerildi. Sonra o ip AKP tarafından bütünüyle koparılıp atıldı. “Şam Emevi Camii’nde namaz kılma” hülyası da o günlerde görülmeye başladı. AKP “Esad yönetimi”nin tıpkı Libya’da olduğu

gibi ilk darbeye düşeceğine inanıyordu.

Ama tam tersi oldu. Esad bütün baskılara rağmen ayakta kaldı. ABD, Türkiye, İsrail ve Körfez ülkelerinin desteğiyle bölgede tutunan cihatçı çeteler için artık hayat daha zor. Ayrıca Rusya, Çin, İran ve Suriye’den oluşan güçlü bir blok var artık karşılarında.

AKP dış politikası bu cephele arasında da kararsız bir görünüm sergiliyor. Rus uçağının düşürülmesinden beri ABD ile Rusya arasında zikzak yapan bir tutumdan söz ediyoruz. Obama’nın beysbol sopası göstermesinden sonra ABD’ye, “Uçak kazası”ndan sonra Rusya’ya yaklaştılar. Önce Esad’a karşı

Kürtlerle sonra Kürtlere karşı Esad’la iş tutmaya kalkıştılar. Erdoğan’ın Suriye politikası çöktü. “Afrin’in fethi” işte bu nokta durmaktadır.

Komşularla sıfır sorun için yola çıkılmış

ve “sıfır komşu”ya ulaşmıştır. Şimdi içeride birliği sağlamaktan uzak, dışarıda yalıtılmış ve yalnızlaşmış bir Türkiye var.

Bu zikzaklar içinde hiç değişmeyeceği anlaşılan rol ise belli: AKP yönetimi elinde ülkemiz, emperyalist odakların oyuncağı durumunda.

NE KAFA TUTTUK AMA!

Suriye’yle dostluk, ABD’nin savaş tehditleri ile sıkıştırdığı Suriye’yi kuşatmak, sonrasında gelen hamlelerde pozisyon üstünlüğü kazanmak içindi.

Dostum Esat’tan Zalim diktatör Esat’a geçiş, ABD’yle birlikte kotarılan gerici provokasyonlarda alınan başrolü gösteriyordu.

ÖSO ve tüm gerici çeteleri silahlandırırken ABD’nin istediğini yapıyorlardı.

Suriye politikası ABD’ye önce İslamcı müttefikler kazandırdı, sonra da her türlü alçaklığın uygun bir bahanesi olarak kukla düşman IŞİD’i.

AKP’nin tüm yaptığı ABD’nin emirlerini uygulamaktan ibaret değildi elbette. Ama her adımında kafa tuttuğu, ihanet ettiği, intikam aldığı ABD değil Suriye halkı oldu.

TOPLUMCU
ANAYASA
DİYOR Kİ!

Madde 90- Dinin siyasaştırılmasına ve dini kuralların toplumsal yaşamı düzenleme girişimlerine engel olunur. Yurttaşların dinsel inanışlarına hiçbir resmi belgeye yer verilemez.

BOYUN
EGME

ÖSO: Kiralık katiller çetesi

Özgür Suriye Ordusu, Suriye Arap Cumhuriyeti'ni ve Devlet Başkanı Beşşar Esad'ı devirmek için savaştığını iddia eden silahlı bir örgüt. Suriye'de kışkırtılan iç kargaşa sırasında rejimi yıkmak isteyen askerler ve paralı savaşçılar tarafından 2011'de kuruldu. ABD, İsrail, Katar, Suudi Arabistan ve Türkiye'den askeri ve parasal destek aldı. AKP Cumhurbaşkanı Erdoğan örgütü kastederek "Her türlü desteği verdik" demişti. Fakat bu desteklere rağmen ÖSO hiçbir zaman etkili bir askeri güç haline dönüşemedi.

Ülkede çeşitli adlarla faaliyet gösteren pek çok benzeri örgüt ve çete var. Suriye Türkmen Ordusu, Nureddin Zengi Hareketi, Dağ Şahinleri Tugayı, Şam Cephesi, Şam Birlikleri, Sultan Murat Tugayı, Sukur El Ceber, Şam Cephesi bunlardan bazıları. Ahraru's Şam, Nusra Cephesi, Aksa Askerleri, Sünnet Ordusu, Feylek el Şam ve Hak Tugayı gibi nispeten büyük gruplar, "Fetih Ordusu" adı altında, İdlib'e saldırı düzenlemek amacıyla birleştiklerini açıklamıştı.

AKP, Suriye'deki her adımında onlarla hareket ediyor. Bu karmakarışık isimler arasında beliren tek gerçeklik hepsine rengini veren ideolojik damarın militan Sünni İslamcılık olması. Bu örgütlerin birçoğunun AKP ile bağlantıları da eskiden beri açık. Türkiye ile ilgili her önemli olaya müdahiller. Nitekim TSK Afrin'i fethinde de ön cepheye onları gönderdi.

ABD, AKP, BOP

2004 yılında ABD'de Tayyip Erdoğan'ın da katıldığı bir toplantı yapıldı. Toplantıda Erdoğan'ın "Demokrasi Yardım Diyalogu" programının eş başkanı seçildiği açıklandı. Adı geçen program Büyük Ortadoğu Projesi'nin (BOP) alt programlardan biriydi. Program "sivil toplum kuruluşları arasında karşılıklı işbirliği"ni öngörüyordu ve hükümetlerin de bu sürece destek vermesi isteniyordu. Böylece eşbaşkanının Erdoğan olduğu, sivil toplum ayağını TESEV'in üstlendiği bir yapı oluşmuş oldu.

Programın açık adı "Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Girişimi"ydi. ABD'nin 11 Eylül sonrasında Arap ülkelerine yönelik olarak başlattığı bir reform girişimini ifade ediyordu. ABD'li uzmanlar Ortadoğu'da İslamcı akımların giderek güçlendiğini fark etmişlerdi. Bu gelişimin yolunu açacaklardı. Eski "laik otoriter" rejimler alaşağı edilecek yerlerine ABD ve Batıya sıcak bakan ılımlı İslamcılar oturtulacaktı. İslamcılarının piyasa ekonomisini benimseyecekleri, Batı ve İsrail karşıtlığını bırakacakları ve iktidara seçimle gelip gitmeyi kabul edecekleri umuluyordu. Erdoğan bu politikanın yaşayan örneği idi, öyle düşünüyorlardı.

Fakat bu ılımlı İslam politikasının bir ham hayal olduğu çabuk anlaşıldı. Mursi Mübarek'ten daha ılımlı değildi. Bu gelişme Batı'nın "ılımlı İslam" adıyla teşvik ettiği açılımı çıkmaza soktu. Tunus'ta ve Mısır'da İhvan devrildi. Suriye'de yaklaşan tehlike fark edildi.

Artık kimse BOP'tan söz etmiyor. ABD, inisiyatifini bütünüyle kaybetmiş değil ama "proje" gibi iddialı sözcüklerden uzun süredir uzak duruyor.

'Arap Baharı' denilen...

"Arap Baharı" 17 Aralık 2010 Tunus'ta bir gencin kendini yakmasıyla başladı. 18 Aralık'ta halk sokağa dökül dü. Tunus'ta başlayan bu hareketlenme kısa zamanda bütün Arap ülkelerine sirayet edecekti.

Görünüşe göre olayların sebebi siyasi yozlaşma, enflasyon, yolsuzluk, işsizlik, gelir dağılımındaki adaletsizlik, diktatörlük ve kötü yaşam koşullarıydı. 200 Tunuslu'nun hayatını kaybettiği protes-

toların sonucunda ülkeyi 23 yıldır yönetmekte olan Zeynel Abidin devrildi.

Olaylar Mısır'a 25 Ocak 2011'de sıçradı. Tahrir meydanında toplanan halk "özgürlük" istiyordu. Ülkede gitgide büyüyen isyan nedeniyle Hüsnü Mübarek'in 1981'de başlayan yönetimi 11 Şubat 2011'de istifa etmesiyle son buldu. Yapılan Cumhurbaşkanlığı seçimlerini "Müslüman Kardeşler"den Muhammed Mursi

kazandı. Fakat bir süre sonra rüzgâr tersine döndü. Bu kez meydanlarda toplananların hedefi Mursi ve Müslüman Kardeşler rdi. 2013 Temmuzunda Mısır Ordusu yönetime el koydu. Müslüman Kardeşlerin iktidar düşü kısa sürmüştü.

Mısır'dan sonra hedefte Libya vardı. Protestoların hedefi 42 yıldır ülkeyi yöneten Muammer Kaddafi'ydı. Kaddafi direndi. Fransa, yaşanan olaylara seyirci

kalamayacağını söyleyerek NATO ile birlikte Libya'ya müdahale etti. Kaddafi cihatçı çeteler tarafından yakalanıp linç edildi. Yönetim, Ulusal Geçiş Konseyine devredildi.

Aynı yıl olaylar Yemen, Bahreyn ve Suriye'ye sıçradı. Fakat Libya'nın tersine Suriye'nin bahara direneceği anlaşıldı. Suriye'yi düzleme çabaları yedi yıldır sürüyor.

Aralarında emperyalistlerin eskimiş kuklalarının da olduğu liderlerin koltuklarından indiril-

dikleri süreç, bazı noktalarda Arap coğrafyasında birikmiş toplumsal sorunlar ve yozlaşmanın bazı noktalarda ise bu coğrafyada emperyalizme rağmen ayakta kalmanın bedeli olarak gündeme geldi.

Örgütlü halk hareketinin geride, emperyalist komplo örgütlerinin ise hep önde olduğu Arap Baharı, sorunların kaynağında duran güçlerin sorunları kullanarak çevirdikleri dolabın yanlış konulmuş adı oldu.

ÜRÜR KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR KAPİTALİZM Ö

METALDE HAYAT PATRONLARA GÜZEL

Metal sektöründe işçiler için çok çalışma, az ücret ve iş kazaları, patronlar içinse sınırsız kâr var.

Metal işçileri, patron sendikası MESS ile toplu sözleşme sürecini grev ile noktalandı. MESS'in OHAL'e güvenerek yaptığı 3 yıllık sözleşme ve % 6,4 zam dayatmasına karşı metal işçileri 2 Şubat'ta greve çıkılacak.

Patronlar ise OHAL döneminde kârlarına kâr katmaya devam etti. Kasım 2017'de yapılan Kardemir Olağanüstü Genel Kurul Toplantısında konuşan Kardemir Genel Müdürü Ercüment Ünal şirketin satış hasılatının ilk 9 ayda % 80 artış ile 2,8 Milyar TL seviyesine, brüt kârlılığın % 77 artış ile 430 Milyon TL seviyesine ve net kârlılığın ise 180 Milyon TL seviyesine ulaştığını belirtmişti. KARDEMİR A.Ş. son yaptığı açıklamada; 2017'yi rekor üretim ve satış seviyesinde kapattığını, 2018 yılı hedefi olarak tüm süreçlerde maliyet düşürüleceğini ve yenilikçi, dünya standartlarında üretim yapan ve hizmet veren, teknolojiye ve insana yatırımını önemseyen bir şirket olmayı amaçladıklarını belirtti.

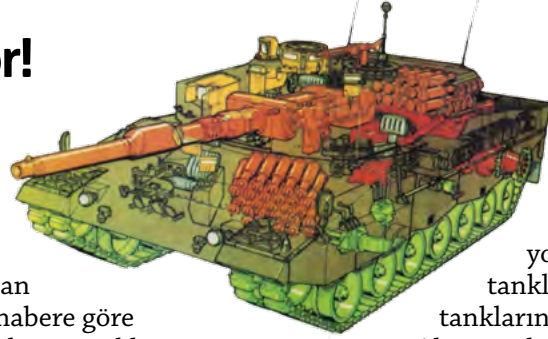
Rekor kazançların açıklandığı Kasım ayında KARDEMİR'de bir işçi yük treninin altında kalarak hayatını kaybetmişti.

22 Ocak'ta ise işçileri taşıyan servisin kaza yapması sonucu 3 işçi ve şoför olmak üzere 4 kişi hayatını kaybetti.

En fazla iş cinayetine yaşandığı iş kollarından biri olan metal iş kolunda Birleşik Metal İşçileri Sendikası Sınıf Araştırmaları Merkezi 2016-2017 raporuna göre; neredeyse her iki işçiden biri en az bir kez iş kazasına uğruyor. İşçilerin yüzde 40'ı işten uzak kalacak şekilde bir iş kazası yaşarken her on işçiden biri bir ay ve daha fazla işten uzak kalacak şekilde iş kazası geçiriyor.

Alaman yapıyor!

Tanklı toplu zeytin dalı hareketi, Almanya'da derin bir kaygıyla karşılandı. Harekatımızı bile kıskandıkları için değil tabii. Alman Welt gazetesinde yer alan habere göre Afrin'de "Alman roketleri Alman tanklarını vuruyor"du ve bu Almanya açısından hem etik, hem de teknik bir sorun yaratıyordu. Özetle, Almanya'nın İŞİD'e

YURTTAN SESLER KOROSU

karşı kullanması için Peşmerge'ye verdiği "Milan" tanksavar roketleri şu anda Afrin'de PKK/YPG'nin elinde. TSK'nın sahaya sürdüğü Alman Leopard-2 tanklarına karşı kullanılıyor. Yani Alman Milan roketleri, Alman Leopard tanklarını vuruyor. Ayrıca iddialı Alman Leopard-2 tanklarının roketle vurulup saf dışı bırakılması, vuran Alman roketi de olsa, Almanları rencide ediyor.

Acılarını hafifleten gerçekse ortada: Tankı da roketi de satanlar sonuçta Almanlar. Her durumda kazanç garanti!

SADAT ve MİT'le milletçe güvendeyiz

Erdoğan başkanlığında yapılan "Güvenlik Zirvesi"nden geriye ilginç bir fotoğraf karesi kaldı. Karede SADAT Başkanı ve Cumhurbaşkanı Danışmanı emekli Tuğgeneral Adnan Tanrıverdi'yle, MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ın yan yana oturduğu görülüyordu.

SADAT bir tür "yerli ve milli" kontrgerilla örgütü. Askeri ve güvenlik alanında pek çok eğitim de veren şirketin, kursları arasında, "Gayri Nizamı Harp, Keskin Nişancılık, Kara Harekâtı, Koruma, Tahrir, İleri Teknik Muharebe" gibi eğitim paketleri bulunuyor.

Kuruluşun Başkanı Tanrıverdi'ye 1992'de kadrosuzluktan Tuğgeneral olarak emekli edilmiş. 2000 yılında kurduğu dernekle, TSK'den özellikle irticai faaliyetler nedeniyle ihraç edilenleri savunmuş bir Asker. Şimdi AKP'nin savunma danışmanı.

Yakın zamanda ülkenin çeşitli yerlerinde silahlı eğitim kampları kurulduğu iddia edilirken, SADAT'a işaret ediliyordu. İddiayı araştırması gereken MİT'in başkanı kampı işlettiği iddia edilen şahsın yanında. Sorun yok, her şey yolunda: Milletçe güvendeyiz!

İSLAMCININ AMERİKA'YLA KAVGASI YATSIYA KADAR

Birkaç gün önceye kadar AKP saflarında ABD'ye karşı dağa çıkma naraları atılıyordu. Sebebi son zamanlarda ABD'nin AKP'ye şaşı baktığının işaretlerinin ortaya çıkmasıydı. Ama Afrin kuşatması başlayınca ABD ılımlı mesajlar verdi, Türkiye'nin eyleminde haklı olduğunu söyledi.

Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü İbrahim Kalın pası alıp hemen gole çevirdi. Bir kez daha ABD'ye çağrıda bulunarak "Birlikte çalışırsak bölgede daha büyük stratejik çıkarlarımız olur" dedi. Kalın, Trump-Erdoğan ilişkisiyle ilgili de "İyi bir kimya yakaladılar" dedi.

"Büyük resim" şahane. Türkiye'ye tanklar Almanya'dan, PYD'ye tanksavar roketleri de öyle. PYD'ye ABD hava desteği de İncirlik'ten kalkan uçaklar tarafından veriliyor. "7-8 şehit" de olmasa her şey atari oyunu gibi!

BOYUN
EĞME

TARİHTE
BUGÜN

Türkiye ile Yunanistan arasında nüfus mübadelesine ilişkin sözleşme ve protokol imzalandı. Protokol Türk topraklarında yerleşmiş Rum Ortodoks dininden Türk uyruklarıyla; Yunan topraklarında yaşayan Müslüman dininden Yunan uyrukların,1 Mayıs 1923 tarihinden başlayarak zorunlu mübadelesini öngörüyordu. (30 Ocak 1923)

**HALKIN
SEÇENEĞİ
GÜÇLENİYOR**

28 OCAK: KOCAELİ-GEBZE
İSTANBUL-SİLİVRİ
30 OCAK: İZMİR
10 ŞUBAT: ADANA
ANKARA-YENİMAHALLE
11 ŞUBAT: ANTALYA
17 ŞUBAT: İSTANBUL-SARIYER
18 ŞUBAT: BURSA, ÇANAKKALE
KAHRAMANMARAŞ-PAZARCİK
EDİRNE-KEŞAN, SAMSUN
24 ŞUBAT: DENİZLİ
25 ŞUBAT: KONYA
İSTANBUL-ÜSKÜDAR
ESKİŞEHİR

HALKIN SEÇENEĞİ GÜÇLÜ BİR KOMÜNİST PARTİDİR

ÇARESİZ OLAN BİZ DEĞİLİZ

Türkiye Komünist Partisi'nin ilk önderleri, 15'ler, bundan 97 yıl önce Karadeniz açıklarında katledildi. Emperyalizme karşı verilen mücadeleye Sosyalist bir Türkiye için ortak olmak üzere yola çıkmışlardı. Emperyalist işgal tehdidiyle savaşırken bile emperyalistlerle uzlaşmanın yollarını arayan gerici burjuvalarca katledildiler.

TKP, 97 yıl sonra ilk önderlerini yas tutarak değil örgütlenerek anıyor. Türkiye'nin 15 farklı noktasında "Halkın seçeneği güçleniyor" toplantıları düzenleyen TKP, 20 Ocak - 20 Şubat arasındaki bir aylık dönem için bir örgütlenme kampanyası ilan etti. Yaza kadar açılacak onlarca örgüt binası ile taçlandırılacak bir kampanya. Mustafa Suphi iyi bir komünistti. Anadolu'da emperyalist işgale karşı verilen haklı ve meşru mücadelede komünistlerin de, daha yeni kurulan TKP'nin de ye-

rini alması gerektiğini düşünüyor. 15 yoldaşıyla Anadolu'ya geçmek üzere yola çıktığında aklında elbette yanı başında yükselen yeni Sovyet Cumhuriyet'i gibi sosyalist bir Türkiye hedefi vardı. Diğer taraftaysa işgal altında bir Anadolu, yaşam savaşı veriyordu.

100 YIL ÖNCE 100 YIL SONRA

Türkiye Komünist Partisi'nin kurucu kadrolarının 1921 Ocak ayının 28'ini 29'una bağlayan gece Karadeniz'de katledilmesinin üzerinden neredeyse bir asır geçti. Anadolu'da verilen Kurtuluş savaşına destek için geliyorlardı ancak

katledildiler.

Cumhuriyet'in 100 yıl sonra vardığı nokta ile on beşlerin daha cumhuriyetin kuruluşuna giden yol tamamlanmadan önce katledilmeleri arasında bir bağlantı yok mu?

Komünistler sadece Sovyetler Birliği'nin Anadolu'daki mücadeleye verdikleri destek nedeniyle değil, TKP kadrolarının bu sonuçsuz ancak tarihteki onurlu yerini almış destek girişimi ve onun sonuçları nedeniyle de Türkiye'nin daha kuruluş yıllarına damgasını vurmuştu.

Suphiler karşısında yapılan ter-

cih, 100 yıl sonra büyük umutlar ve mücadelelerle kurulan Cumhuriyet'in de varacağı noktayı bize anlatıyor. O günlerde defedilen geriler, işbirlikçiler, emperyalistler, bugün memleketi işte o tercih nedeniyle ele geçirebildiler.

Bugün Türkiye 100 yıl önceki haline kıyasla hem çok farklı hem de çok benziyor. Yine gerici, yine emperyalizm ve yine halkın sırtından geçinen asalak sermayedarların işgali altında.

BURADAYIZ, ÇOĞALIYORUZ

TKP ise, yine bir açıdan bambaşka ve yepyeni, bir başka açıdan çok eski ve tıpkı 100 önceki görevlerle yüklenmiş durumda. Tabii komünist şairin dediği gibi sadece biraz daha "ustalaştık taşı kırmakta / dostu düşmandan ayırmakta".

İşte bu koşullarda TKP'nin kurucuları nasıl anılmalıydı?

Türkiye Komünist Partisi buna yanıtı partiyi büyüterek veriyor.

TKP partinin kuruluş yıldönümü 10 Eylül'den bu yana yeni örgüt binaları açarak zaten bir örgütlenme, yaygınlaşma atılımına imza atmıştı. Şimdi Mayıs sonuna kadar 30'a yakın yeni TKP örgütünün açılması planlanıyor.

İşte Ocak-Şubat arasında "15'ler" için yapılacak 15 toplantının da anlamı burada gizli.

TKP İstanbul'un bir ucu olan Silivri'den diğer ucuna Gebze'ye; İzmir'den, Konya'ya; Samsun'dan Adana'ya 15 yerde toplantılar düzenleyecek.

"Halkın seçeneği güçleniyor" başlığıyla yapılacak toplantılarda TKP sadece bu düzeni değiştirme iradesini ortaya koymayacak; yılgınlığa umutsuzluğa düşenlere de "buradayız" diyecek, siz de gelin, çoğalalım.

METALCİLERİN MESAJI: KARARLIYIZ...

Metal'de grev kararı ilan edildi. 2 Şubat'ta 130 bine yakın metal işçisi greve çıkıyor. Yusuf Rişvan ve Mehmet Kılıç uzun yıllardır metal sektöründe çalışan ve mücadele eden iki metal işçisi. Boyun Eğme aracılığıyla ülkemiz emekçilerine kararlılık mesajlarını ilettiler.

"METAL İŞÇİSİ ÖNCÜLÜK YAPMAK ZORUNDA"

Yusuf Rişvan
Birleşik Metal İş
Sendikası
BOSAL işyeri temsilcisi

2014-2017 için imzalanan Sözleşmenin geçerliliği Eylül ayında sona erdi. Yeni sözleşme için yetkinin gelmesiyle birlikte BMİS Genel merkezi sendikaya üye tüm işçilerin görüşlerini temsilciler üzerinden alarak bir taslak oluşturdu. Bu dönem yapılacak olan sözleşmeyi, Birleşik Metal ile beraber Çelik İş ve Türk Metal da dahil toplam 130 bin sendikalı işçiyi kapsayan, ülke ekonomisinin üçte birini oluşturan bir sektör olduğu için diğer sektörlerde de öncülük yapacak bir sözleşme olarak görüyoruz. Bu yüzden, sınıfın yararına, her türlü, elimizi taşın altına sokmak zorundayız metal işçileri olarak. Bu yüzden sarı sendikaların işçileri satacak bir sözleşme imzalamaması için de elimizden geldiği kadar bu sendikalarındaki metal işçilerine yönelik de çağrılarımızı yineliyoruz.

Gelinen durumda üç sendikada da grev kararı alındı. Bundan sonra yasaklama gelse dahi biz 2 Şubat'ta anayasal hakkımızın öngördüğü şekilde greve çıkacağız. Baskıyla karşılaşırsak, sınıf birliğimizin ve kararlılığımızın bozulmasına izin vermeyeceğiz, ister eylemde ister fabrikanın içinde direncimizi ayakta tutacağız. Olası bir baskın veya grev ertelenmesi durumunda metal işçileri mücadeleyi bir adım daha ileriye taşıyacak, haklarını alana kadar fabrikaların içinde her türlü eylem ve etkinliği yapma meşruiyetine kavuşmuş olacak.

"OHAL'E GÜVENMEYİN"

Mehmet Kılıç
Birleşik Metal İş Sendikası
Sarkuysan işyeri temsilcisi

Ülkemizde açlık sınırı 1600 TL, yoksulluk sınırı 5000 TL civarında iken metal işçilerinin sendikalı işyerlerindeki ortalama maaşı 2145 TL'dir. Sözleşme sürecini bilerek uzattılar. Bu sayede metal işçilerin yılacağı zannettiler. Sonuç tam tersi oldu. 11 Aralık'tan bu yana fazla mesailere kalmıyoruz, çalışma sırasında taleplerimizi içeren kokartlar takıyoruz, vardiya giriş saatlerinde servislerden inip toplu yürüyüşler yapıyoruz... Bu eylemler bizi birbirimize daha çok bağladı.

4 Ocak'ta Gebze kent meydanında yüzlerce metal işçisinin polisin engelleme çabasına rağmen bir araya geldi. Patronlar OHAL'deki yasalara fazla güveniyorlar.

Grev sürecinde, insanca bir hayat sürebilmek adına, en azından taleplerimizi alabileceğimizi düşünüyoruz. OHAL durumunun sürekli uzatıldığı ülkemizde grev sürecinin zorlu geçeceğini de biliyoruz, fakat işçiler üretimden gelen gücünü kullanarak, sermaye sınıfının ve onların iktidarının da üstesinden gelecektir. Grev yasağına karşı muhakkak planlarımız var. Eğer yasak gelirse fabrikalarımızda bu sürece dair başka bir hat örülecek ve direnç odakları oluşturulacak. Sendikamız da açıklamasında, gelebilecek herhangi bir grev yasağını tanımayacağını açıkça belirtti. Mücadele kazanılmadan kesinlikle geri adım atılmayacak.

Metal sektörü ülkemizde işçi sınıfının dinamik gücüdür. Bu grev sürecinin iyi geçmesi, Türkiye işçi sınıfına bir ışık tutacak, bir yol haritası olacaktır. Sermaye düzenini bozguna uğratabilecek olan, bizlerin ortaya koyacağı mücadeledir.

